

COR OBERT

A la vida et trobes amb persones que t'ajuden a créixer, a confiar i a estimar. I a vegades cal sortir de la pròpia terra per adonar-te'n. En una ocasió, quan era cooperant a Brasil, vaig anar a dinar a casa d'una família d'agricultors. El fet de compartir l'àpat amb un foraster ja va ser un signe d'acollida i fraternitat molt bonic. El que em va impressionar més, però, va ser la benedicció de la taula. Unes paraules dites amb senzillesa i plenes de confiança. En aquell moment vaig experimentar que Déu era enmig nostre i que no només se'l lloava pels aliments rebuts i que aviat ens disposàvem a menjar, sinó que també se li demanava salut i forces per fer la feina de cada dia. És veritat, les paraules i els gestos tenen força. Qui m'havia de dir que aquesta lliçó l'aprendria al voltant de la taula!

Josep Codina

delejo+

RESPIRA